

Important to Landowners.

**TRUE HISTORY OF THE
BEWAARPLAATSEN
OR
THE UNDERMINING RIGHTS
QUESTION.**

**WARE GESCHIEDENIS DER
BEWAARPLAATSEN KWESTIE
IN KORT.**

JOHANNESBURG :
THE TRANSVAAL LEADER, HARRISON STREET.

THE TRUE HISTORY OF THE BEWAARPLAATSEN QUESTION

And the position of the freehold owners in relation thereto.

TERM "BEWAARPLAATSEN."

For the information of the many people who are not familiar with the term "Bewaarplaatsen" or "Undermining Rights," it is advisable at the outset to state that Undermining Rights were rights granted to mine under certain areas in the Transvaal where mining had been previously prohibited by the Gold Law of 1889.

GOVERNMENT OF THE SOUTH AFRICAN REPUBLIC.

In 1894 the Government of the South African Republic took power to dispose of such Undermining Rights, and it was then that the holders of surface right licences over areas covering the Undermining Rights contended that they were entitled to a preferent right in respect of such undermining, whilst the freehold owners claimed that they alone had the right to share with the Government in the benefits derived therefrom.

In 1896, the First Volksraad, after fully investigating the rights of the different claimants and after having obtained the views of the burghers, by a unanimous vote passed the **Besluit of the 25th August, 1896**, and thereby definitely settled how the Undermining Rights should be

DE WARE GESCHIEDENIS

VAN DE

BEWAARPLAATSEN-KWESTIE IN KORT

TERM "BEWAARPLAATSEN."

Bij wijze van opheldering voor velen, die onbekend zijn met de term "Bewaarplaatsen" of "Ondermijningsrechten" is het wenselijk om reeds hier te melden, dat ondermijningsrechten rechten waren, die verleend werden, om zekere mijnvelden in de Transvaal, waar het mijnen vroeger door de Goudwet van 1889 verboden werd, te ondermijnen.

GOEVERNEMENT VAN DE ZUID AFRIKAANSCHERE REPUBLIEK.

In 1894 nam het Goevernement van de Zuidafrikaanse Republiek het op zich, om zulke ondermijningsrechten van de hand te zetten en toen was het, **dat bezitters onder licentie** van grond, waaronder de ondermijningsrechten bestaan, beweerden, dat zij bij voorkeur gerechtigd waren tot zulke ondermijningsrechten, **terwijl de eigenaars** van het eigendomsrecht beweerden, dat alleen zij het recht hadden om met het Goevernement in de opbrengsten daarvan te delen.

Na eerst de rechten van de verschillende eisers behoorlijk te hebben onderzocht en daarna de gevoelens van de burgers daaromtrent te hebben ingewonnen, passeerde

disposed of, and decided that the freehold owner was the only class of person entitled to share with the Government in the proceeds.

This Besluit reads as follows:—

“ The First Volksraad, having noted the Government Message of 12th instant, and all the petitions having reference to what are described as Undermining Rights, the subject of the present debate; considering that the First Volksraad by Article 1282 of 20th September, 1895, postponed this matter in order to obtain the views of the public, and that an overwhelming majority have declared themselves in favour of reserving these Undermining Rights for the owner and also for the State; considering that digging under stand townships, bewaarplaatsen, etc., was also forbidden by Article 21 of the Gold Law;

“ Resolves: To continue the enforcement of the prohibitory clause (Article 121 of the Gold Law of 1895) until such time as the necessity for removing this prohibition has become apparent to the First Volksraad and the Government; and in the latter event, to cause these areas to be worked under regulations to be framed by the First Volksraad and upon the understanding that when such course has been adopted the preference to such Undermining Rights shall be given to the highest bidder at a public auction, and **one-half of the proceeds of the sale shall be allocated to the State, and the other half to the lawful transfer-holder of such farm or ground or his legal heirs**, and in the event of a special agreement having been concluded with regard to the licence moneys, the lawful assignee (under such agreement) shall be entitled to the owner's half.”

By the Gold Law of 1898 the Gold Law of 1896 was repealed, but the Besluit of the 25th August, 1896, was therein expressly re-affirmed and the freehold owner's title therefore made indefeasible.

de Eerste Volksraad, in 1896, **unaniem het Besluit van 25 Augustus, 1896**, waardoor het definitief vastgesteld en besloten werd, dat de eigenaars van het eigendomsrecht alleen de personen waren, die gerechtigd waren om met het Goevernement in de opbrengsten te delen.

Dit Besluit leest als volgt:—

“De Eerste Volksraad, lettende op de Regeringsmissive, d.d. 12 dezer, en op de zogenaamde ondermijnrechten, tans onder behandeling; overwegende, dat de Eerste Volksraad, bij art. 1282 van 20 September 1895, deze zaak uitgesteld heeft, om het publiek hierover te horen, en dat de overgrote meerderheid zich verklaard heeft ten gunste van het reserveren dier ondermijnrechten voor de eigenaar en ook voor de Staat; overwegende, dat het delven onder standsdorpen, bewaarplaatsen, enz., bij de oude Goudwet, art. 21, altoos verboden was; besluit de verbodsbepaling (van art. 121 van de Goudwet van 1895), te blijven handhaven, tot tijd en wijle aan de Eerste Volksraad en aan de Regering de noodzakelijkheid gebleken is, die verbodsbepaling op te heffen, en alsdan de bewerking dier gronden te doen geschieden onder regulties door de Eerste Raad vastgesteld, en met dien verstande, dat wanneer hiertoe besloten wordt, de voorkeur op zodanige ondermijnrechten zal worden toegewezen, aan de meestbiedende, op een publieke veiling, en de opbrengst van zodanige veiling zal, na aftrek der onkosten, worden toegekend de ene helft aan de Staat en de andere helft aan de wettige transporthouder van zodanige plaats of grond, of zijn wettige erfgenamen en ingeval waar een speciale overeenkomst gemaakt is, met betrekking der licentiegelden, alsdan zodanige rechthebbende gerechtigd te zijn tot de eigenaarsheft.”

Door de Goudwet van 1898 werd de Goudwet van 1896 herroepen, maar het Besluit van 25 Augustus, 1896, werd daarin uitdrukkelijk bevestigd en de aanspraak van de eigenaar van het eigendomsrecht onherroepelijk gemaakt.

MILNER GOVERNMENT.

In November, 1901, a Commission was appointed by Lord Milner to enquire into the working of the Gold Law, No. 15 of 1898, and to report what alterations and amendments were required therein. The majority of this Commission, Sir Richard Solomon, Messrs. C. A. Wentzel, Brakhan, and Rouliot, reported, *inter alia* :—

1. That the titles to land in the Transvaal **vested all minerals in the owner of the land**, and that consequently any legislation which would merely compensate the owner for damage done to the surface by the establishing of diggings would be **confiscatory legislation of the most pronounced character**.

2. That the two underlying principles which appeared to have been kept in view throughout the whole of the Gold Laws were :—

- (a) That in the public interest the State should have the control and management and disposal of all precious stones and metals.
- (b) That the owner of the land on which precious stones and metals are discovered should in any disposition of them made by the State receive a substantial interest.

In concluding a most exhaustive report, the Commission specially recommended that no amendments should be made to the law in pursuance of their report which would in any way affect rights acquired under the existing law.

No special reference was made in the report to the bewaarplaatsen question.

In 1903, Sir Richard Solomon published a **Draft Ordinance** amending in certain respects the existing Gold Law of 1898, but no amendment was made affecting the freehold owner's right to half the proceeds.

MILNER GOEVERNEMENT.

In November, 1901, werd een commissie door Lord Milner aangesteld om onderzoek in te stellen in de bewerkstelling van de Goudwet No. 15 van 1898, en om te rapporteren welke veranderingen en verbeteringen daarin nodig waren. De meerderheid van deze commissie, Sir Richard Solomon, de heren C. A. Wentzel, Brakhan en Rouliot rapporteerden onder andere:—

1. Dat de grondbrieven van grond in de Transvaal **alle mineralen in de eigenaar** van het land doen berusten en dat ten gevolge daarvan alle wetgeving, die slechts vergoeding aan de eigenaar verzekerd voor schade veroorzaakt aan de oppervlakte door het daarstellen van delverijen, gelijk zou zijn aan **verbeurdverklaring van de hoogste graad**.

2. Dat de twee grondbeginselen, die onder het oog gehouden werden door de Goudwetten in haar geheel, waren:

(a) Dat in het belang van het publiek de Staat het toezicht, bestuur en de beschikking over alle edele gesteenten en metalen moest hebben.

(b) Dat de eigenaar van het land, waarop edelgesteenten en metalen ontdekt werden, bij het verkopen daarvan door de Staat een aanzienlijk deel moest ontvangen.

Aan het einde van een breedvoerig rapport, gaf de commissie speciaal aan de hand, dat wegens haar rapport geen veranderingen in de wet gemaakt moesten worden, die op enige wijze **een inbreuk op de rechten**, verkregen onder de bestaande wet, zouden maken. Er werd niet speciaal in het rapport naar de Bewaarplaatsen-kwestie gerefereerd.

In 1903 publiceerde Sir Richard Solomon een wetsontwerp, waarin de bestaande Goudwet van 1898 in zekere opzichten veranderd werd, **doch geen verandering** werd gemaakt, waardoor het recht van de eigenaar van het eigendomsrecht geaffekteerd werd. Een verkozen komitee,

A **Select Committee** was appointed, consisting of Sir Richard Solomon, Mr. H. C. Hull and others, to report on the Draft Ordinance, and on the 13th July, 1904, the said Committee brought in their report and stated therein that the Draft Ordinance expressed, with the exception as to the size of the mynpacht, the **unanimous view of the members of the Committee** on all the important questions dealt with in the existing Gold Law, and left the freehold owner's title to one-half of the proceeds from the Bewaarplaatsen undisturbed.

When Sir Richard Solomon introduced the Draft Ordinance into the Legislative Council, he specially dealt with the question of the bewaarplaatsen, and is reported to have said: "The Ordinance then proceeds to deal with the vexed question of bewaarplaatsen, and here there was no drastic change. Here are two provisions for the purpose of protecting vested rights or, if the rights were not vested, then of protecting equitable rights. They were most careful in this Ordinance as far as possible **to protect vested rights.**" He also specially referred to the Volksraad Besluit of the 25th August, 1896, and said: "**That law was at present in force,**" and explained that that fact had to be borne in mind. (See Hansard Debates of the Second Session of the Legislative Council under the Milner Government, 1903-1904; page 61.)

TRANSVAAL GOVERNMENT.

Some two years later the Transvaal Government brought out a Draft Law whereby it was provided that the whole of the proceeds of the Undermining Rights would go to the State. If this Draft Ordinance had become law the effect would have been that the freehold owner would have been entirely divested of his interest in the proceeds of the Bewaarplaatsen. The publication of this Draft Ordinance, however, met with such opposition that it was withdrawn and another Draft published whereby it was provided that Parliament shall decide how the proceeds of the Bewaarplaatsen shall be dealt with.

bestaande uit Sir Richard Solomon en de heer H. C. Hull en anderen, werd toen benoemd om over het wetsontwerp rapport te doen. Op de 13de Julie, 1904, bracht het verkozen komitee zijn rapport uit en meldde daarin, dat het wetsontwerp, met uitzondering van de grootte van de Mijnpacht, de algemene zienswijze van de leden van het komitee in verband met alle belangrijke punten, in de bestaande Goudwet behandeld, beoogde. De verhouding dan van de eigenaar van het eigendomsrecht, met betrekking tot de Bewaarplaatsen, werd dus **niet betwist of in twijfel getrokken**.

Toen Sir Richard Solomon het wetsontwerp in het Huis inleidde, behandelde hij speciaal de Bewaarplaatsen-kwestie en van hem werd er gerapporteerd, dat hij zei: "Het wetsontwerp gaat dan voort om de kwellende Bewaarplaatsen-kwestie te behandelen en hier werd er geen drastiese wijziging gemaakt. Hier waren er twee voorzieningen met het doel **om gevestigde rechten te verzekeren** of indien de rechten niet gevestigd waren, dan om rechtmatige rechten te verzekeren." Hij maakte ook speciaal melding van het Volksraadsbesluit van de 25ste Augustus, 1896, en zei: "**Deze wet was tans van kracht**" en maakte het duidelijk, dat dit feit onder het oog behoorde gehouden te worden. (Zie Hansard-diskussies van de Tweede Zitting van de Wetgevende Vergadering onder het Milner-Goevernement 1903-1904, bladzijde 61.)

TRANSVAALSCH E GOEVERNEMENT.

Zowat twee jaren later bracht het Transvaalse Goevernement een koncept-wet in waardoor het voorgesteld werd dat de opbrengsten van de bewaarplaatsen in haar geheel aan de Staat zouden worden toegekend. Indien deze koncept-wet door het Parlement aangenomen werd zou het gevolg geweest zijn dat de eigenaar geheel en al van zijn belang in zulke opbrengsten beroofd zou geweest zijn.

De publikatie van deze koncept-wet wekte zulke oppositie op dat dezelfde teruggetrokken werd en een ander gepubliceerd waarin voorziening gemaakt werd dat het Parlement zou besluiten hoe met de opbrengsten van de bewaarplaatsen gehandeld zou worden.

When introducing the Bill (the present Gold Law of 1908) into the Legislative Assembly, the then Minister of Mines (our present Judge President of the Transvaal) gave the history of the different Gold Laws which had been passed from time to time, and stated that it appeared clear to him **that the minerals in the land belonged to the owner**, but that the Government had the right to the control, management, and disposal of the same. He also stated that they, the Government, wished to respect the rights granted by the Volksraad resolutions, namely, **that one-half of the proceeds of any sale would go to the owner.** (See Hansard, pp. 492, 493, 494, Legislative Council, Transvaal, 1908, and pp. 708, 709, 710, Hansard, Legislative Assembly, 1908.)

After the Bill had become law, the Government, in accordance with its undertaking, appointed a Commission in May 1909, consisting of the Honourable Mr. Ewald Esselen, K.C., Mr. Advocate (now Judge) Gregorowski, and Mr. Henry Cecil Fleischer (the Registrar of Mining Titles), to enquire into and report whether any portion of the moneys derived from the disposal of bewaarplaatsen should be paid to any class of persons, and, if so, to what class or classes, and in what proportion.

The Report of the Commissioners (which was unanimous) recommended that the only class of persons entitled to receive a proportion of the total moneys accruing to the Crown for the leasing or other disposal of rights to mine underneath the places which immediately prior to the commencement of Act No. 35 of 1908 were subject to the provisions of Article 118 of Law No. 15 of 1898, **is the registered owner** of the freehold of those places, and that his proportion should be **fifty per cent.**

Toen hij het wetsontwerp (de tans bestaande Goudwet van 1908) in de Wetgevende Vergadering inleidde, verhaalde de toenmalige **Minister van Mijnwezen** (onze tegenwoordige hoofdrechter van de Transvaal) de geschiedenis van de verschillende Goudwetten, die van tijd tot tijd gepasseerd werden en zei, dat het hem duidelijk was, dat mineralen in het land aan de eigenaar behoorden, doch dat het Goevernement het recht van het bestuur, de beschikking en de verkoping daarvan genoot. Hij zei ook, dat het de wens van het Goevernement was om de rechten door de Volksraad Besluiten verleend, namelijk, dat de helft van de opbrengsten behaald bij verkoop aan de eigenaar zou behoren, te respecteren. (Zie Hansard bladzijden 708, 709, 710, Transvaal Parlement en Hansard 492, 493, 494 Transvaalse Uitvoerende Raad.)

Nadat het wetsontwerp wet werd, stelde het Goevernement, zoals ondernomen, **een kommissie aan**, bestaande uit zijn edelgestr. Ewald Esselen, K.C., advocaat, (tans rechter) Gregorowski en de heer Henry Cecil Fleischer Registrateur van Mijnrechten) om onderzoek te doen of enig deel van de gelden, verkregen door de verkoping van Bewaarplaatsen, aan een zekere klas personen betaalbaar was en indien zulks het geval was, dan aan welke klas of klassen en in welke verhouding.

Het rapport van de leden van de kommissie (hetwelk **unaniem was**) gaf aan de hand, dat de **enige klas personen**, die gerechtigd waren om een deel te ontvangen van de totale bedragen door de Staat verkregen door het verhuren of de verkoping van de ondermijningsrechten **de geregistreerde eigenaar** van het eigendomsrecht van zulke plaatsen was en dat zijn deel **vijftig percent** moest zijn.

Johannesburg:
Printed at the TRANSVAAL LEADER, Harrison Street.

—
1914.